

Valg 2009 – hva nå?

Tor Levin Hofgaard
president i Norsk psykologforening

Det er vanskelig å unngå å få det med seg: 14. september er det stortingsvalg. Da går vi til valgurnene for å gi mandat til dem vi ønsker skal representere oss de neste fire årene. Det blir utvilsomt spennende – ikke minst for de av oss som til daglig aktivt prøver å påvirke politikken. Konteksten vi jobber i, kan endre seg totalt etter valget. Vi kan gå fra flertallsregjering til mindretallsregjering. Vi kan gå fra venstre til høyre. Vi kan få Jens, Siv, Erna eller til og med Lars i statsministerstolen. Utfallet får konsekvenser for hva vi som forening kan få gjennomslag for i de neste årene. Uansett hva resultatet blir, må vi selvsagt forholde oss aktivt til den virkeligheten det norske folk konstruerer gjennom sin stemmegivning.

Vi har jobbet langsiktig overfor alle partiene på Stortinget de siste to årene for å sikre at foreningens hjertesaker er en del av de folkevalgtes tankesett når det nye stortinget trer sammen i oktober. Dette ser vi spor av i flere partiprogrammer. Nesten alle partier har styrking av kommunale tjenester som del av sine prioriterte områder. Forebygging og det å komme tidlig til med best mulig hjelp, også i sammenheng med psykiske plager, ligger langt ute på tungen hos de fleste som ytrer seg om fremtidens helsevesen. Flere partier har sågar innlemmet begrepet «psykologisk lavterskeltilbud» i sitt program.

Bakgrunnen er enkel: Når det er selvsagt at det er en lett tilgjengelig lege med breddekompetanse på somatisk helse i førstelinjen, hvorfor er det ikke like selvsagt at det også er tilgjengelige psykologer med breddekompetanse om psykisk helse?

Dagens helseminister har holdt mange gode retoriske taler om psykisk helse det siste året. Men det gjenstår å se tiltak som betyr reell bedring av hjelpen til mennesker med lettere psykiske lidelser. Når ministeren nå inviterer til dialog om samhandlingsreformen som han la frem i juni, så er vårt håp at han faktisk lytter med åpenhet, og tar seg tid til å reflektere over de innspillene han får. Hvis ikke risikerer han å bare reprodusere gamle tiltak i ny innpakning, når han sier at han skal fornye, forbedre og forsterke helsevesenet.

Jeg tror også ministeren, uansett hvem det måtte bli, må bevege seg bort fra å tenke på sykehus som fabrikk, og på de som jobber der som en del av en maskinpark. Uansett partifarge gjør statsråden og hans departement klokt i å innse at det er kompetansevirksomheter som forvaltes, og at det som utføres der, ikke lar seg sammenlikne med bilfabrikanter som Toyota eller produksjon av Grandiosa. Noe av det første ministeren bør gjøre for å adressere dette, er å sette foten ned for bruk av ordet «produksjon» om pasientbehandling. Jeg kan ikke skjønne noe annet enn at det å se på pasienter som varer som er produsert, gjør vondt verre for å sikre en reell brukerfokuset helsetjeneste.

Med utgangspunkt i alt det som står i partiprogrammene til de ulike partiene, er våre forventninger til det neste stortinget og den neste regjeringen store. Vi ser frem til å jobbe også neste stortingsperiode for å sikre at de politiske partiene holder det de lover til det beste for befolkningens helse. I mellomtiden er det opptil hver og en av oss å bruke stemmeretten. Godt valg!

Presidentblogg